

11. *Robinson D. J. S.* On the cohomology of soluble groups of finite rank // J. Pure and Appl. Algebra. – 1975. – **6**. – P. 155–164.

12. *Robinson D. J. S.* Soluble products of nilpotent groups // J. Algebra. – 1986. – **98**. – P. 183–196.

Дніпропетровський національний університет

Надійшло до редакції 05.03.2007

УДК 517.925

© 2007

І. І. Король, член-кореспондент НАН України **М. О. Перестюк**

Існування і наближена побудова розв'язків крайових задач

A new numerical-analytic method for investigating the boundary-value problems for nonlinear differential systems is suggested.

Серед методів інтегрування крайових задач широко відомим є чисельно-аналітичний метод А. М. Самойленка [1]. Зокрема, він застосовується до знаходження розв'язків рівняння

$$\frac{dx}{dt} = F(t, x),$$

які задовольняють різного роду додаткові умови. Однією з умов, які накладаються на функцію $f(t, x)$, є умова малості константи Ліпшица [2]. Непокращувану оцінку для неї знайдено в [3]. У даному повідомленні пропонується підхід до розв'язання поставленої в [2] задачі про знаходження аналогічних оцінок у випадку, коли компонентами матриці Ліпшица є невід'ємні інтегровні функції. При цьому умова малості матриці Ліпшица накладається не на всю функцію $F(t, x)$, а тільки на її нелінійну частину $f(t, x)$.

Розглянемо систему диференціальних рівнянь з виділеною лінійною частиною

$$\frac{dx}{dt} = A(t)x + f(t, x) \tag{1}$$

та лінійними функціональними обмеженнями

$$\ell x = \alpha, \tag{2}$$

де $t \in [a, b]$, $x: [a, b] \rightarrow D \subset \mathbb{R}^n$, $f: [a, b] \times D \rightarrow \mathbb{R}^n$, $A(t) = (A_{ij}(t))_{i,j=1}^n$, $A(t) \in C[a, b]$, ℓ — лінійний вектор-функціонал, $\ell: C([a, b], \mathbb{R}^n) \rightarrow \mathbb{R}^n$, $\alpha \in \mathbb{R}^n$ — сталий вектор.

Згідно з теоремою Ф. Рісса [4], завжди можна вказати неперервну зліва матричнозначну функцію $C(t)$ обмеженої варіації таку, що лінійний функціонал можна зобразити за допомогою інтеграла Рімана–Стілтеса, а отже, можемо записати крайові умови (2) у вигляді

$$\int_a^b [dC(t)]x(t) = \alpha. \tag{3}$$

Розглянемо критичний [5] випадок — коли однорідна крайова задача

$$\frac{dx}{dt} = A(t)x, \quad \ell x = 0, \quad (4)$$

має k , $0 < k \leq n$, лінійно незалежних розв'язків.

Введемо такі позначення:

$$Z(s) = \int_s^b [dC(t)]\Omega_s^t, \quad G = Z(a) = \ell\Omega_a^\bullet = \int_a^b [dC(t)]\Omega_a^t,$$

де $\Omega_a^a, \Omega_a^a = I_n$ — матрицант відповідної (1) лінійної однорідної системи. Через G^+ будемо позначати єдину псевдообернену до G за Муром–Пенроузом [6] $(n \times n)$ -матрицю, а через P_{G_k} і $P_{G_k^*}$ — $(n \times k)$ - і $(k \times n)$ -вимірні матриці, які є ортопроекторами з простору \mathbb{R}^n на нуль простори $\text{Ker}(G)$ і $\text{Ker}(G^*)$ матриць G і G^* відповідно, причому стовпці матриці P_{G_k} є лінійно незалежними і утворюють повний базис ядра $\text{Ker}(G)$ матриці G , а рядки матриці $P_{G_k^*}$ утворюють повний базис ядра матриці G^* :

$$\begin{aligned} P_{G_k} : \mathbb{R}^k &\rightarrow \text{Ker}(G), & \text{Ker}(G) &= P_{G_k} \mathbb{R}^n, \\ P_{G_k^*} : \mathbb{R}^n &\rightarrow \text{Ker}(G^*), & \text{Ker}(G^*) &= P_{G_k^*} \mathbb{R}^n, \\ \text{rank}(P_{G_k}) &= \text{rank}(P_{G_k^*}) = k = n - \text{rank}(G). \end{aligned}$$

Припускаємо, що при $t \in [a, b]$, $x \in D \subset \mathbb{R}^n$, де D — деяка замкнена обмежена область, справедливі такі припущення:

A) вектор-функція $f(t, x)$ неперервна і виконуються оцінки

$$|f(t, x)| \leq M(t), \quad |f(t, x') - f(t, x'')| \leq K(t) \cdot |x' - x''|,$$

де $M(t)$ і $K(t)$ — неперервні відповідно вектор-функція і матриця-функція з невід'ємними інтегровними компонентами. Тут $|f(t, x)| = \text{col}(|f_1(t, x)|, \dots, |f_n(t, x)|)$ і всі нерівності розглядаємо покомпонентно;

B) $D_\beta \equiv \{\xi \in \mathbb{R}^k | B(x_0(t, \xi), \beta) \subseteq D\} \neq \emptyset$, де $B(x_0, \beta)$ — круг з центром в

$$x_0 = x_0(t, \xi) = \Omega_0^t P_{G_k} \xi + \Omega_a^t (G^+ + (R(t) - G^+ R_2) P_{G_k^*} R_1^{-1} P_{G_k^*}) \alpha,$$

і радіусом $\beta = \max_{t \in [a, b]} \int_a^b |L(t, s)| \cdot M(s) ds$, де

$$L(t, s) = \begin{cases} \Omega_s^t - \Omega_a^t (G^+ + (R(t) - G^+ R_2) P_{G_k^*} R_1^{-1} P_{G_k^*}) Z(s), & 0 \leq s \leq t \leq b, \\ -\Omega_a^t (G^+ + (R(t) - G^+ R_2) P_{G_k^*} R_1^{-1} P_{G_k^*}) Z(s), & 0 \leq t < s \leq b, \end{cases}$$

$$R(t) = \int_a^t \Omega_s^a Z^*(s) ds, \quad R_1 = P_{G_k^*} R_2 P_{G_k^*}, \quad R_2 = \int_a^b Z(\tau) Z^*(\tau) d\tau;$$

С) найбільше додатне власне значення оператора Qx менше за одиницю,

$$(Qx)(t) = \int_a^b |L(t, s)|K(s)x(s) ds.$$

Зауваження 1. Матриця R_1 є невідродженою, оскільки $R_1 = \int_a^b \Psi(\tau)\Psi^*(\tau)d\tau$, де $\Psi(\tau)$ — $(k \times n)$ -вимірною матриця така, що [7]

$$\begin{aligned} \frac{d\Psi^*}{dt} &= -A^*(t)\Psi^* - \frac{dC^*(t)}{dt}P_{G_k}^*, \\ \Psi^*(a) &= 0, \quad \Psi^*(b) = 0. \end{aligned}$$

Розглянемо сім'ю k -параметричних відображень $\mathcal{L}_\xi x: C([a, b], \mathbb{R}^n) \rightarrow C([a, b], \mathbb{R}^n)$ і вектор-функціонал $\mu(x): C(\mathbb{R}^n) \rightarrow \mathbb{R}^k$:

$$\begin{aligned} (\mathcal{L}_\xi x)(t) &= \Omega_a^t(P_{G_k}\xi + G^+\alpha) + \Omega_a^t(R(t) - G^+R_2)P_{G_k}^*R_1^{-1}P_{G_k}^*\alpha + \int_a^b L(t, s)f(s, x(s)) ds, \\ \mu(x) &= P_{G_k}^*\left(\alpha - \int_a^b Z(\tau)f(\tau, x(\tau))d\tau\right). \end{aligned}$$

Лема. *Нехай однорідна крайова задача (4) має k лінійно незалежних розв'язків. Вектор-функція $\varphi \in C^1([a, b], \mathbb{R}^n)$ є розв'язком крайової задачі (1), (2) тоді і тільки тоді, коли φ є розв'язком системи рівнянь*

$$x = \mathcal{L}_\xi x, \tag{5}$$

$$\mu(x) = 0. \tag{6}$$

При цьому початковим значенням розв'язку крайової задачі є

$$\varphi(a) = \varphi_0 \stackrel{\text{def}}{=} P_{G_k}\xi + G^+\left(\alpha - \int_a^b Z(\tau)f(\tau, \varphi(\tau))d\tau\right).$$

Доведення. Вектор-функція $\varphi(t)$ є розв'язком системи (5) і при $t = a$ набуває значень $\varphi(a) = \varphi_0$, якщо і тільки якщо $\varphi(t)$ є розв'язком інтегрального рівняння

$$x(t) = \Omega_a^t\varphi_0 + \int_a^t \Omega_a^s f(s, x(s)) ds. \tag{7}$$

Підставляючи (7) в умови (2), бачимо, що $\varphi(t)$ є розв'язком крайової задачі (1), (2) тоді і тільки тоді, коли $\mu(\varphi) = 0$. У той же час вимога, щоб φ була розв'язком рівняння (6), є необхідною і достатньою для того, щоб φ задовольняла одночасно і рівняння (5) і рівняння (7). Лемі доведено.

Для знаходження розв'язку крайової задачі (1), (2) побудуємо рекурентну k -параметричну послідовність функцій

$$\begin{aligned} x_0(t, \xi) &= \Omega_a^t P_{G_k} \xi + \Omega_a^t (G^+ + (R(t) - G^+ R_2) P_{G_k}^* R_1^{-1} P_{G_k}^*) \alpha, \\ m &= 1, 2, \dots, \quad \xi \in \mathbb{R}^k, \\ x_m(t, \xi) &= x_0(t, \xi) + \int_a^b L(t, s) f(s, x_{m-1}(s, \xi)) ds, \end{aligned} \quad (8)$$

які задовольняють крайові умови (2) при будь-яких значеннях параметра ξ .

Справедливі такі оцінки відхилень:

$$|(\mathcal{L}_\xi x)(t) - x_0(t, \xi)| \leq \int_0^T |L(t, s)| |f(s, x(s))| ds \leq \int_0^T |L(t, s)| M(s) ds \leq \beta, \quad (9)$$

$$\begin{aligned} |x_{m+1}(t, \xi) - x_m(t, \xi)| &= |(\tilde{L}_\xi(x_m(\cdot, \xi) - x_{m-1}(\cdot, \xi)))(t)| \leq \\ &\leq (Q|x_m(\cdot, \xi) - x_{m-1}(\cdot, \xi)|)(t) \leq (Q^2|x_{m-1}(\cdot, \xi) - x_{m-2}(\cdot, \xi)|)(t) \leq \dots \leq \\ &\leq (Q^m|x_1(\cdot, \xi) - x_0(\cdot, \xi)|)(t) \leq Q^m \beta, \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} |x_{m+j}(t, \xi) - x_m(t, \xi)| &\leq \sum_{i=0}^{j-1} |x_{m+i+1}(t, \xi) - x_{m+i}(t, \xi)| \leq \\ &\leq \sum_{i=0}^{j-1} (Q^{m+i}|x_1(\cdot, \xi) - x_0(\cdot, \xi)|)(t) \leq \sum_{i=0}^{j-1} Q^{m+i} \beta. \end{aligned} \quad (10)$$

З (9) і умов А, С випливає, що $(\mathcal{L}_\xi x)(t) \in D$ при всіх $\xi \in D_\beta$, $t \in [a, b]$, $x \in C([a, b], D)$. Крім того, з умови D випливає, що послідовність (8) рівномірно збігається при $m \rightarrow \infty$ в області $(t, \xi) \in [a, b] \times D_\beta$ до граничної функції $x^*(t, \xi)$, яка співпадає з нерухомою точкою $x = x^*(\cdot, \xi)$ оператора \mathcal{L}_ξ . Оскільки $\sum_{i=0}^{\infty} Q^i = (I_n - Q)^{-1}$, то переходячи в (10) до границі при $j \rightarrow \infty$ одержимо, що

$$|x^*(t, \xi) - x_m(t, \xi)| \leq (I_n - Q)^{-1} Q^m \beta. \quad (11)$$

Справедливим є таке твердження.

Теорема 1. *Нехай однорідна крайова задача (4) має k лінійно незалежних розв'язків i для крайової задачі (1), (2) справедливі припущення А–С. Тоді:*

1) *при всіх $\xi \in D_\beta \subset \mathbb{R}^k$ оператор \mathcal{L}_ξ має нерухому точку $x^*(\cdot, \xi) \in ([a, b], D)$, яка співпадає з граничною функцією $x^*(t, \xi) = \lim_{m \rightarrow \infty} x_m(t, \xi)$ послідовності (8). Для збіжності послідовних наближень при всіх натуральних m виконуються оцінки (11);*

2) *функція $x^*(t) = x^*(t, \xi^*)$ є розв'язком крайової задачі (1), (2) тоді і тільки тоді, коли точка $\xi = \xi^*$ є розв'язком визначального рівняння $\Delta(\xi) = 0$, де $\Delta: D_\beta \rightarrow \mathbb{R}^k$*

$$\Delta(\xi) \stackrel{\text{def}}{=} \mu(x^*(\cdot, \xi)) = P_{G_k}^* \left(\alpha - \int_a^b Z(\tau) f(\tau, x^*(\tau, \xi)) d\tau \right). \quad (12)$$

При цьому

$$x^*(a, \xi) = P_{G_k} \xi + G^+ \left(\alpha - \int_a^b Z(\tau) f(\tau, x^*(\tau, \xi)) d\tau \right).$$

Наведене нижче твердження містить достатні умови, для перевірки яких не потрібно знаходити граничну функцію послідовності (8).

Теорема 2. Нехай однорідна крайова задача (4) має k лінійно незалежних розв'язків і для крайової задачі (1), (2) справедливі припущення А–С і, крім того:

1) існує опукла, замкнена область $D' \subset D_\beta \subset \mathbb{R}^k$ така, що при деякому фіксованому натуральному m відображення $\Delta_m(\xi): D_\beta \rightarrow \mathbb{R}^k$:

$$\Delta_m(\xi) \stackrel{\text{def}}{=} \mu(x_m(\cdot, \xi)) = P_{G_k^*} \left(\alpha - \int_a^b Z(\tau) f(\tau, x_m(\tau, \xi)) d\tau \right)$$

містить в області D' єдину особливу точку ξ_{0m} ненульового індексу;

2) на границі $\partial D'$ області D' виконується нерівність

$$\inf_{\xi \in \partial D'} |\Delta_m(\xi)| > Q_1 (I_n - Q)^{-1} Q^m \beta, \quad (13)$$

де $Q_1 = |P_{G_k^*}| \int_0^T |Z(s)| K(s) ds$.

Тоді існує розв'язок

$$x = x^*(t) = x^*(t, \xi^*), \quad x^*(a) = x^*(a, \xi) = P_{G_k} \xi + G^+ \left(\alpha - \int_a^b Z(\tau) f(\tau, x^*(\tau)) d\tau \right)$$

крайової задачі (1), (2), де $\xi^* \in D'$.

Доведення проводиться аналогічно до доведення теореми 3 [8].

Некритичний випадок. У некритичному випадку (коли відповідна однорідна крайова задача (4) має тільки тривіальний розв'язок, тобто $\det(G) \neq 0$, $P_{G_k} = 0$ і $\Delta(\xi) \equiv 0$) при застосуванні запропонованого варіанта чисельно-аналітичного методу не потрібно розв'язувати визначальне рівняння. Аналогічно до теореми 1, можемо довести таке твердження.

Теорема 3. Нехай однорідна крайова задача (4) не має нетривіальних розв'язків і для крайової задачі (1), (2) справедливі припущення А і

В1) $\tilde{x}_0(t, \xi) = \Omega_a^t G^{-1} \alpha$ лежить в області D разом із своїм $\tilde{\beta}$ -околом, де

$$\tilde{\beta} = \max_{t \in [a, b]} \int_a^b |\tilde{L}(t, s)| M(s) ds, \quad \tilde{L}(t, s) = \begin{cases} \Omega_s^t - \Omega_a^t G^{-1} Z(s), & 0 \leq s \leq t \leq b, \\ -\Omega_a^t G^{-1} Z(s), & 0 \leq t < s \leq b, \end{cases}$$

тоді крайова задача (1), (2) має не менше одного розв'язку.

Якщо, крім того, виконується також і умова

С1) найбільше додатне власне значення оператора $\tilde{Q}x$ менше за одиницю,

$$(\tilde{Q}x)(t) = \int_a^b |\tilde{L}(t, s)| \cdot K(s) x(s) ds,$$

то в області D крайова задача (1), (2) має єдиний розв'язок $\tilde{x}^*(t) = \lim_{m \rightarrow \infty} \tilde{x}_m(t)$, який є границею послідовності функцій

$$\tilde{x}_m(t, \xi) = \tilde{x}_0(t, \xi) + \int_a^b \tilde{L}(t, s) f(s, \tilde{x}_{m-1}(s, \xi)) ds, \quad m = 1, 2, \dots,$$

$$\tilde{x}_0(t) = \Omega_a^t G^{-1} \alpha.$$

При цьому виконуються оцінки збіжності

$$|\tilde{x}^*(t) - \tilde{x}_m(t)| \leq (I_n - \tilde{Q})^{-1} \tilde{Q}^m \tilde{\beta}.$$

Зауваження 2. При $A = 0$ одержуємо варіант чисельно-аналітичного методу А. М. Самойленка без визначального рівняння, запропонований в [9].

1. *Самойленко А. М., Ронто Н. И.* Численно-аналитические методы в теории краевых задач обыкновенных дифференциальных уравнений. – Киев: Наук. думка, 1992. – 279 с.
2. *Ронто Н. И., Самойленко А. М., Трофимчук С. И.* Теория численно-аналитического метода: достижения и новые направления развития // Укр. мат. журн. – 1998. – **50**. – С. 102–107.
3. *Самойленко А. М.* Об одной последовательности полиномов и радиусе сходимости ее суммы Пуассона-Абеля // Там же. – 2003. – **55**, № 7. – С. 1119–1130.
4. *Люстерник Л. А., Соболев В. И.* Краткий курс функционального анализа: Учеб. пособие. – Москва: Высш. шк., 1982. – 271 с.
5. *Voichuk A. A., Samoilenko A. M.* Generalized inverse operators and Fredholm boundary value problems. – VSP Utrecht Boston, 2004. – 320 p.
6. *Penrose R.* A Generalized inverse for matrices // Proc. Cambridge Philos. Soc. – 1955. – **55**, No 3. – P. 406–413.
7. *Schwabik S., Tvrđy M., Vejvoda O.* Differential and integral equations. Boundary value problems and adjoints. – Praha: Academia, 1979. – 248 p.
8. *Король І. І., Перестюк М. О.* Ще раз про чисельно-аналітичний метод послідовних періодичних наближень А. М. Самойленка // Укр. мат. журн. – 2006. – **58**, № 4. – С. 472–488.
9. *Трофимчук Е. П., Коваленко А. В.* Численно-аналитический метод А. М. Самойленко без определяющего уравнения // Там же. – 1995. – **47**, № 1. – С. 138–140.

Ужгородський національний університет
Київський національний університет
ім. Тараса Шевченка

Надійшло до редакції 15.03.2007